

UNIVERZITA PARDUBICE
Vás zve na výstavu

**ŠTĚPÁN
DOLEŽAL**
KRESBY

Galerie Univerzity Pardubice
Univerzitní knihovna
Studentská 519
Pardubice – Stavařov

24. 1. – 30. 3. 2001
pondělí - pátek 8 - 18 hodin
sobota 8 - 12 hodin
neděle zavřeno

zahájení
v úterý 23. ledna 2001
v 17.00 hodin

TRANSFER

NEJNÁROČNĚJŠÍ TECHNIKA V RESTAUROVÁNÍ NÁSTĚNNÉ MALBY

GALERIE UNIVERZITY PARDUBICE

univerzitní knihovna

22. 3. - 20. 5. 2000

Výstavu připravili:
Josef Čoban, ak. mal.
Jiří Kaše, kurátor musea
Jiří Látal, ak. mal.
David Zeman, DiS.

a studenti Vyšší odborné školy restaurování a konzervačních technik, o.p.s. Litomyšl

V expozici jsou využity archívni a musejní fondy této školy a publikace Conservation of Wall Paintings autorů Paolo Mora, Laura Mora a Paul Philippot.

Tato výstava byla poprvé presentována ve školním museu v roce 1999.

Transfer nástěnné malby

Transfer je slovo latinského původu, které čeština používá v několika významech: převod (peněžních částek, cenných papírů apod.), přesun (skupin obyvatelstva apod.). V památkové péči a restaurování se toto slovo používá ve významech přesun (transfer kostela Nanebevzetí P. Marie v Mostě), přenos, přenesení díla.

Transfer nástěnné malby je restaurátorský zásah spočívající v sejmutí malby se stěny, na níž byla provedena, a jejím přenesení na novou podložku. Obecně je považován za krajní řešení a je proto oprávněný pouze v případech, kdy nelze zachránit malbu na původním místě.

Nástěnná malba je součástí architektury, kterou většinou organicky doplňuje. Tuto skutečnost bychom si měli uvědomit právě před rozhodnutím, zda malbu transferovat, a následně pak při jejím zpětném či novém osazení na podložku. Osazená malba by měla respektovat jednotu tvaru a barvy v její výtvarné formě, respektive by neměla porušovat jednotu architektury, sochařství a malířství. V těchto podmínkách musí restaurátor nezbytně a svědomitě respektovat i nejmenší zbytky malby, které mohou přispět ke správnému čtení tématu a musí využít příznivých okolností restaurátorského zásahu, aby důkladně prostudoval všechny otázky ve spolupráci s historiky umění a spolupracujícími technologi.

Jak již bylo zdůrazněno, nástěnná malba se přenáší pouze v případech krajního ohrožení díla, k čemuž se odborníci odhodlají až po důkladném průzkumu celkové situace. Po zvolení vhodného postupu je třeba nejdříve pořídit co nejpodrobnější dokumentaci o památce, která se má přenést a sestavit detailní pracovní plán pro její rekonstrukci po této operaci.

Rozhodující roli hraje technika transferu, kterou volíme tak, aby nejlépe vyhovovala konkrétní situaci.

Existují tři základní metody snímání nástěnných maleb. Liší se hloubkou, v níž se malba odděluje od podkladu. Všechny tři techniky jsou velmi náročné, vyžadují velkou zkušenost a mohou je provádět pouze odborníci.

Pro tyto tři metody se tradičně užívají italské termíny: STRAPPO, STACCO A MASSELLO, a STACCO (DISTACCO).

Školní Museum restaurování a historických technologií

Bylo otevřeno v roce 1998, po adaptaci středověké tzv. Červené věže v areálu školy. Obsahuje výstavní prostory i depozitář. Svým programem je i v evropském kontextu unikátní. Slouží k presentaci školních sbírek historických technologií architektury, uměleckých řemesel a knižní kultury, v souladu s výukovými programy školy. Tématické expozice jsou zaměřeny na jednotlivé problémy restaurátorských zásahů, na poznání materiálů používaných v minulosti a na staré umění zobrazující architekturu či stará řemesla. Expozice vznikají za účasti studentů. Zároveň je přístupný i ochoz věže s výhledem na město.

Režim je takový, že v období školního roku je věž využitelná po předběžné dohodě, o prázdninách je zde stálý provoz, expozice je otevřena pro veřejnost.

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA RESTAUROVÁNÍ A KONZERVAČNÍCH TECHNIK, o.p.s.,
Jiráskova 3, 570 01 Litomyšl

IČO 25257331

DIČ 264-25257331

IZZO 048391298

tel.: 0464/615738, 615568

tel.,fax 0464/612565

E-mail skolares@lit.czn.cz

Škola je nestátní zařízení, organizačně a finančně zajišťované Nadací Paseka, zřizovatelem školy. Škola vznikla v roce 1993. Absolvent školy je nositelem titulu "DiS." - diplomovaný specialista v oboru a může žádat Ministerstvo kultury ČR o oprávnění k restaurování děl zapsaných ve státním seznamu nemovitých a movitých památek.

Denní studium v délce 3,5 roku je zaměřeno na výuku konzervace a restaurování kamene a souvisejících materiálů, nástěnné malby, a výuku konzervace a restaurování papíru, knižních vazeb, map, grafik a podobně. Většina pracovních a odborných činností školy je přímo propojena s výukou studentů, ať již formou ateliérových praktik, seminárních prací či letních restaurátorských praxí v doma i v zahraničí. Při studiu je kladen důraz na mezioborovost – studenti se seznamují s technologickými postupy a přírodovědnou problematikou, s obory humanitními, dějinami umění a s památkovou péčí.

17. listopadu 1999 podala Vyšší odborná škola restaurování a konzervačních technik žádost o udělení státního souhlasu ke zřízení a působení soukromé vysoké školy: Institut restaurování a konzervačních technik Litomyšl, o.p.s.